

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W. J. zamieszkuje w budynku wielorodzinnym położonym w K. przy ulicy (...). Posiada również miejsce parkingowe na parkingu podziemnym oznaczone numerem 54. Na wprost ww. miejsca parkingowego znajduje się przypisany do niego boks, wykonany z ocynkowanej siatki ogrodzeniowej o powierzchni 5 metrów na 1 metr. Boks ten zamykany jest przesuwanymi na bok drzwiami i zabezpieczony zamkiem. W pomieszczeniu tym W. J. przechowywał sprzęt narciarski oraz rower marki K. (...) koloru czerwono – czarnego o numerze ramy (...), numerze amortyzatora (...).

W dniu 3 kwietnia 2016 roku około godziny 14.45. na teren bloku przy ulicy (...) przyszedł oskarżony G. M.. Jedną z klatek schodowych dostał się on na teren parkingu podziemnego. Następnie oskarżony udał się w stronę boksów usytuowanych na terenie parkingu, dokonując przeglądu ich zawartości. W jednym z nich, stanowiącym własność W. J., oskarżony spostrzegł rower marki K. (...) koloru czerwono – czarnego i rower ten postanowił ukraść. W tym celu posiadany przy sobie płaskim metalowym kluczem podważył zamek w drzwiach a następnie otworzył przesuwane drzwi. Oskarżony wyprowadził rower z pomieszczenia boksu, po czym wsiadł na niego i o godzinie 14.53. wyjechał z terenu parkingu podziemnego na ulicę (...).

Wartość skradzionego roweru na dzień zdarzenia wynosiła 1700 złotych, zaś wartość uszkodzonego zamka wynosiła 150 złotych na szkodę W. J..

Pochodzący z włamania rower oskarżony G. M. sprzedał nieustalonej osobie za kwotę 400 złotych.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o zeznania świadka W. J. (k. 2-4, 66-67, 155v-156), protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem (k. 8-10), protokół oględzin nagrania z kamer monitoringu wraz z płytą DVD R zawierającą nagranie (k. 26-27), wyjaśnienia oskarżonego G. M. (k. 98-100, 155, 156v), odtworzenie płyty DVD (k. 156v).

Oskarżony G. M. ma 32 lat. Jest kawalerem, na utrzymaniu ma jedno dziecko w wieku 9 lat. Ma wykształcenie podstawowe, nie posiada wyuczonego zawodu. Nie posiada majątku. Był w przeszłości wielokrotnie karany. Leczony psychiatrycznie, nie leczony odwykowo (wyjaśnienia oskarżonego k. 154v-155, dane z aktu oskarżenia, karta karna k. 36-37, 70-72, odpis wyroku w sprawie IIK 382/15 Sądu Rejonowego w Kielcach k. 38-60, odpis wyroku w sprawie IIK 941/14 Sądu Rejonowego w Kielcach k. 61, odpis wyroku w sprawie IIK 684/04 Sądu Rejonowego w Kielcach k. 63).

W związku z wątpliwościami, co do poczytalności oskarżonego został dopuszczony w stosunku do G. M., na etapie postępowania przygotowawczego, dowód z opinii sądowo - psychiatrycznej. W wydanej opinii biegli psychiatrzy E. P. oraz K. P. zgodnie stwierdzili, że oskarżony G. M. w czasie popełnienia zarzucanego mu przestępstwa miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i do pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki art. 31§ 1i § 2 kk . W aktualnym stanie zdrowia może brać udział w postępowaniu oraz w sposób samodzielny i rozsądny prowadzić obronę (opinia sądowo - psychiatryczna k. 107-110).

Oskarżony G. M. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił złożenia wyjaśnień (k. 98-100).

Składając wyjaśnienia w toku postępowania sądowego oskarżony G. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia udał się do bloku przy ulicy (...). Drzwiami od klatki schodowej wszedł do podziemnych garaży. Jak wskazał oskarżony przybył w to miejsce, aby się rozejrzeć. W jednym z boksów usytuowanych na terenie parkingu podziemnego, spostrzegł znajdujący się w nim rower, który to postanowił ukraść. Jak wskazał przyniesionym przez siebie płaskim kluczem otworzył pomieszczenie boksu i z pomieszczenia tego zabrał rower.

Przedmiot ten następnie sprzedał za kwotę 400 złotych. Oskarżony wyjaśnił, że włamania dokonał, gdyż potrzebował pieniędzy (k. 155, 156v).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwolił na przyjęcie, że oskarżony G. M. dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 kk w kształcie przyjętym niniejszym wyrokiem.

Oskarżony G. M. w toku postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. W swoich wyjaśnieniach szczegółowo opisał okoliczności popełnienia przestępstwa. Z jego szczerych relacji wynika, że w dniu zdarzenia dostał się do pomieszczeń podziemnego garażu usytuowanego przy ulicy (...) i tam z jednego z boksów, po uprzednim podważeniu drzwi przyniesionym przez siebie płaskim kluczem, dokonał kradzieży roweru. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, są one bowiem logiczne i spójne, a nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w postaci: zeznań świadka W. J. (k. 2-4, 66-67, 155v-156), protokołu oględzin miejsca kradzieży z włamaniem (k. 8-10), protokołu oględzin nagrania z kamer monitoringu wraz z płytą DVD R zawierającą nagranie (k. 26-27), odtworzenia płyty DVD dokonanego na rozprawie sądowej w dniu 19 stycznia 2017 roku (k. 156v).

Świadek W. J. zeznał, że w pomieszczeniach podziemnych bloku przy ulicy (...) posiada miejsce parkingowe oznaczone numerem 54, zaś na wprost tego miejsca usytuowany jest boks z paneli ocynkowanych o wymiarach 5 metrów na 1 metr. W boksie tym przechowywał m.inn rower marki K. (...). Świadek podkreślił, iż z terenu parkingu, z uwagi na materiał z którego wykonany jest boks, było widoczne co się w nim znajduje. Z relacji świadka W. J. wynika, że kiedy w dniu 3 kwietnia 2016 roku około godz. 13.30. wyjeżdżał swoim samochodem, wtedy to widział, że rower stoi w boksie, a drzwi do tego pomieszczenia były zamknięte. Po powrocie około godziny 17.00. spostrzegł natomiast, że drzwi od boksów są lekko odsunięte, a wewnątrz nie ma roweru. Oprócz niego nic innego nie zostało skradzione. Zauważył również, że zamek w drzwiach przesuwanych do boksów został uszkodzony. Wartość roweru pokrzywdzony W. J. określił na kwotę 1700 złotych, zaś wartość uszkodzonego zamka na kwotę 150 złotych. Świadek W. J. na okazanym mu nagraniu z dnia zdarzenia rozpoznał jako swoją własność rower na którym z garażu podziemnego wyjeżdża mężczyzna (k. 2-4, 66-67, 155v-156).

Podnieść należy, że świadek W. J. jest osobą obcą w stosunku do oskarżonego G. M., nie miał z nim nigdy do czynienia przed datą zdarzenia. Nie był z oskarżonym w żaden sposób skonfliktowany. Z powyższych względów Sąd w całości dał wiarę zeznaniom w/w świadka, czyniąc je podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Jeżeli chodzi o dołączone do akt sprawy nagranie z monitoringu z pomieszczeń garażu podziemnego z dnia 3 kwietnia 2016 roku, to nie został na nim zarejestrowany moment włamania dokonanego przez oskarżonego. Widoczny jest natomiast moment wejścia przez oskarżonego na teren parkingu podziemnego oraz moment opuszczania przez niego terenu tego parkingu na skradzionym, w wyniku dokonanego włamania, rowerze. Podnieść należy, że oskarżony rozpoznał się na okazanym mu nagraniu, zaś W. J. bez cienia wątpliwości rozpoznał jako swoją własność rower na którym oskarżony opuszczał teren parkingu (protokół oględzin nagrania z kamer monitoringu wraz z płytą DVD R zawierającą nagranie k. 26-27, odtworzenie płyty DVD dokonane na rozprawie w dniu 19 stycznia 2017 roku k. 156v, wyjaśnienia oskarżonego k. 156v, zeznania świadka W. J. k. 66-67).

Z kolei protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem (k. 8-10) także stanowił podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie dla stwierdzenia faktu zaistnienia włamania. Dokument ten został sporządzony zgodnie z przepisami prawa, przez osoby kompetentne, jego prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Wartość roweru oraz dokonanych uszkodzeń w wyniku włamania, Sąd ustalił w oparciu o zeznania świadka W. J., w których to uwzględnił on stopień użycia roweru (k. 2-4, 66-67, 155v-156).

Sąd nie analizował zeznań świadka M. S., albowiem relacje jego nie wniosły nic istotnego jeżeli chodzi o przedmiotową sprawę (k. 12-13, 20, 156-156v).

Powyższe omówione powyżej dowody pozwoliły na przypisanie oskarżonemu G. M. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 kk w sposób niewątpliwy.

Zgodnie z art. 279 § 1 kk, kto kradnie z włamaniem podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy przyjąć należy, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa z art. 279§ 1 kk, albowiem w dniu 3 kwietnia 2016 roku, po uprzednim włamaniu się do boksu piwnicznego poprzez podważenie zamka drzwi metalowym płaskim kluczem powodując straty w kwocie 150 złotych, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki K. model A6 o wartości 1700 złotych powodując tym straty na szkodę W. J..

Stopień winy oskarżonego G. M. w odniesieniu do zarzucanego mu przestępstwa jest bardzo wysoki. Na taką ocenę stopnia winy oskarżonego wpłynęły przede wszystkim łatwość rozpoznania przez niego znaczenia czynu, stan jego wiedzy w tym zakresie, a także sytuacja, w której działał. Oskarżonego nic nie ograniczało w zachowaniu się zgodnie z prawem. Jest on osobą w pełni poczytalną. Z miarodajnej i rzeczowej opinii dwóch biegłych psychiatrów wynika bowiem, że w czasie popełnienia zarzucanego przestępstwa G. M. miał zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, przesłanki z art. 31 § 1 i § 2 kk nie mają zastosowania (k. 107-110).

Stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu G. M. czynu jest znaczny. Za taką oceną przemawiają przede wszystkim rodzaj, jak również charakter naruszonego dobra prawnego. Swoim działaniem oskarżony godził bowiem w tak istotne dobro prawne jakim jest cudze mienie. Sąd miał na uwadze, iż oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, zaś popełnienie przestępstwa zostało przez niego zaplanowane, o czym świadczy fakt, że na teren garaży podziemnych przyszedł z metalowym płaskim kluczem, a więc z narzędziem, które z istoty swojej służy do pokonania przeszkody zabezpieczającej skradzione mienie przed dostępem osób niepowołanych.

Wymierzając karę oskarżonemu G. M. Sąd miał na uwadze dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary zawarte w dyspozycji art. 53 k.k. Baczył bowiem, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, z drugiej zaś strony by spełniała swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego a nadto swoje cele w zakresie prewencji ogólnej.

Adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości oraz spełniająca cele jakie stawia karze art. 53 kk - zdaniem Sądu - w stosunku do oskarżonego za popełniony przez niego czyn z art. 279 § 1 kk jest kara 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i taki sam stopień winy, a także wyżej omówione okoliczności wpływające na taką ocenę. Ponadto oskarżonego G. M. obciąża jego uprzednia karalność.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i złożył szczere wyjaśnienia.

Podnieść należy, że obecnie obowiązująca ustawa nie dawała możliwości warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec G. M. kary pozbawienia wolności, bowiem w momencie popełnienia czynu był już skazany na karę pozbawienia wolności (art. 69 § 1 kk).

Wobec złożenia przez pokrzywdzonego takiego wniosku Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego G. M. obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz W. J. kwoty 1850 złotych. Takie rozstrzygnięcie zrekompensuje pokrzywdzonemu szkodę jaką poniósł w wyniku zachowania oskarżonego.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego G. M. od ponoszenia kosztów sądowych w całości. Oskarżony jest bowiem aktualnie pozbawiony wolności, w perspektywie ma do odbycia wieloletnią karę o charakterze izolacyjnym. Zatem nie ma możliwości podjęcia pracy zarobkowej i uzyskania z niej dochodów, którymi mógłby pokryć powstałe w niniejszej sprawie koszty sądowe.

Na koszty związane ze sprawą oskarżonego złożyły się:

- 180 zł tytułem opłaty od kary łącznej pozbawienia wolności na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 6 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j.: Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.);
- 30 zł tytułem opłaty za uzyskanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 861);
- 40 zł tytułem opłaty za ryczałt za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j.: Dz. U. z 2013 r., poz. 663 ze zm.);
- 378 zł tytułem wynagrodzenia biegłych lekarzy psychiatrów,
- 2 x 20 zł tytułem należności za konwojowanie.

Mając na uwadze powyższe rozważania, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Monika Marcinkowska